

Hévíz mondája

Történt egyszer réges-régen, hogy egy zalai településen hosszan tartó szárazság uralkodott. Évek óta nem esett az eső. Kiürültek a kutak, és egy idő után víz nélkül maradtak az emberek.

A falu legleleményesebb gyermeke órákon át gondolkozott, hogyan tudná újra vízhez juttatni a faluját. Hét nap, hét éjjel sírt, míg egyszer csak csodák csodájára könyörgése meghallgatásra talált, és víz tört fel a mélyből. Ott, ahol minden áldott nap ücsörgött a fa alatt. Nem hitt a szemének, mondogatta is egyfolytában, hogy hé-hé-hé víz. Örömében úgy elkiáltotta magát, hogy a falu összes lakója meghallotta, és odasereglettek. Nagy volt a boldogság, mindenki ismételte a szót, hogy „hévíz, hévíz, hévíz”.

Hazatértek az emberek, és boldogan vették észre, hogy a kutak ismét megteltek. Nemcsak öntözésre jutott elég víz nekik, hanem egy nagy tó is keletkezett, amely most is odavonzza a fürdőzőket.

<https://magazin.belfoldipihenés.hu/>

Azóta hívják ezt a helyet Hévíznek, amióta a fiú elcsodálkozva kiáltotta, ahogy rátalált a vízre.

Kovács Dávid /.b

Izsák Imre Általános Iskola